

N.F.S. Grundtvig “Den levende Christus”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.23, maj 2024

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1847 (SJ: 901)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 10

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 4, nr. 170

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.theol. Jesper Tang Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:129|GSV:224

Den levende Christus.

(Joh. Ev. XIV, 19.)

¹ |VU:177| *Lyslevende* fra Himmerig
Guds Søn kom ned til Jorden,
Ei som en Dommer frygtelig,
Med Lynild og med Torden,
Men som et Barn i Moders Skiød,
Mildøiet, deilig hvid og rød,
Med Stemme spæd og klinger,
Med Julegaver til de Smaa:
Til hver en Kaabe himmelblaa
Og gyldne Englevinger.

² *Lyslevende* han vandred om,

Paa Bjerge og i Dale,
Og Høitid blev der, hvor han kom,
En Høisang var hans Tale,
Saa til ham lytted, for ham tav,
Som Fugl paa Kvist, saa Storm og Hav,
Og alle Barnesjæle;
Men naar han tav, den klare Sky,
Døvtstumme Folk og Kvinder blye
Til Roes fik Mund og Mæle.

3 |VU:178| *Lyslevende*, trods Dødens Kval,
Foer *Jesus* ned i Aanden
Til Dødninger i Taagedal,
I Hvilen og i Vaanden;
Da blev Guds Miskundhed kundgjort
Paa Afgrunds Rand i Helhjems Port,
|A:130| Hvor Alt var tomt og øde,
Med Glædens Pil blev Sorgen skudt,
Og Helveds Mørke giennembrudt
Af Himlens Morgenrøde.

4 |GSV:225| *Lyslevende*, trods Steen og Seigl,
Opstod han fra de Døde,
Som Livets Soel af Himlens Speil,
Med Fryd, med Glands og Grøde;
Med Kiød og Been i Aandens Magt,
Med Alt forklaret, Alt fuldbragt,
Opfoer han i det Høie,
Guds Engle og Apostler saae
Ham fare op paa Skyer blaa
Langt bort fra Verdens Øie.

5 *Lyslevende* hans Guddoms Røst,
Paa Flammetunger røde,
Udgik dog brat, til Støvet's Trøst,
Paa Jord med Liv af Døde,
Og hvor den under Skyen klang,
Der *Livets Flod* af Fjeld udsprang,
Der blomstrede Guds *Eden*,
Og der opskiød sig *Livets Træ*,
Med Krone skøn, med Ly og Læ,
Med Himmelfugle-Reden!

6 Der kom en Nat, da høit det lød,
Fra Hytter og fra Taarne:
Han er ei her, for os er død

|VU:179| Vor Frelser, Guds Eenbaarne!

|A:131| Hvi lede blandt de Levende

I efter ham, ei meer at see,
At høre endnu mindre,
Det er hans Efterladenskab,
Hans Bautasteen, hans Helgengrav,
Hvorover Stjerner tindre;

7 Lyslevende han sidder hist
Paa Thronen i det Høie,
Lyslevende han kommer vist
Engang for hver Mands Øie,
|GSV:226| Saa Rygtet vidt i Verden gaaer
Det med Guds Finger skrevet staaer,
Det kan vist aldrig feile,
Men før han kommer selv i Sky,
Slet ingen Guddoms Røst paany
Hans Løfter skal beseigle.

8 *Lyslevende*, trods hvert et Nei,
Hans Røst stod op af Døde,
Og baner over Bjerge Vei
Sig nu som Morgenrøde,
Forgylder op hans Runeskrift,
Og vækker op til ny Bedrift
Hans hele *Folke-Skare*,
Og lyser Fred ved Korsets Fod,
Ved Livets Træ og Livets Flod,
Med Toner himmelklare!

9 *Lyslevende*, hvert Nei til Trods,
Vi blev fra Fod til Isse,
Fordi vor Herres *Ord til os*
Er Aand og Liv tilvisse,
Hans Bad er Livets Jordansflod,
Hans Bord er Livets Træ paa Rod,
|VU:180| Hans Liv har vi tilfælles,
Hans Menighed paa Dronningstoel
Er Maane god, som han er Soel,
Hans Stjerner ei kan tælles.

10 *Lyslevende*, vor Herre, du
Sad ei paa Ærens Sæde,
|A:132| Hvis ei du var hos os endnu
Lyslevende tilstæde;
Thi var dit Ord til os kun Tant,

Da var dit Guddomsliv ei sandt,
Da var du kun en Praler,
|GSV:227Og leve maa alt Dit paa Jord,
Saa vist, som evigt er dit Ord,
Og Guds Aand er din Taler!

11 *Lyslevende* med Guddomsmagt

Du var, du er og kommer,
Beseigler aabenlyst din Pagt,
Som Frelser og som Dommer:
Nu lever op vor Sjæl paany,
Og naar Du atter sees i Sky,
Naar Doms-Basunen gjalder,
Da sprænges Muldets Bautasteen,
Da fryde sig de tørre Been,
Thi Livets Fyrste kalder.

12 *Lyslevende* dig see vi da

Med Øine soleklare,
Og lære et Halleluja,
Som kan dit Ord besvare;
Vi dele skal din Seierskrands,
Dit Guddomsblik med Soleglands,
Saa vi kan giennemskue
Dit Rigdoms Dyb med Friheds Grund,
Som klarer sig fra Sandheds Mund
I Kiærlighedens Lue!

13 **|VU:181***Lyslevende* vi her og hist

Er alle da, og blive,
Som troe paa dig, vor Herre *Christ*,
Evindelig ilive,
Har Øre for din Guddomsrøst,
Har Hjerte for din Himmeltrøst,
Og for den dybe Gaade,
At større Ting end Verden saae
Gjør, som iløn bag Skyer blaa,
Dit Ord hos os i Naade!

14 **|A:133|GSV:228***Lyslevende* vi sjunge da

Alt her, i Kreds og Kiæde,
Din Fader et Halleluja,
For du er her tilstæde,
Er os saa nær i allen Stund,
Som i vort Hjerte og vor Mund
Det Troens Ord, som lyder,

I Aandens Kraft, i Jesu Navn,
Og aabner os den Faderfavn,
Hvori alt Liv sig fryder!

N. F. S. Grundtvig.
